

[Statsministeren.]

sig for os. Min Bedømmelse af Fremtiden er, at disse Skær og Vanskeligheder ikke vil blive færre og heller ikke mindre farlige, men vi vil følge den samme Fremgangsmaade; og saa maa Fremtiden og Tingets Flertal blive afgørende for, hvor længe den nuværende Regering skal sidde, og hvor længe det Arbejde, vi har paabegyndt, og som vi ønsker at fortsætte paa Grundlag baade af det, vi har udført, og af den Aabningstale, jeg har holdt, skal fortsætte, eller hvornaar det skal afbrydes.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har bedt om Ordet for en kort Bemærkning for at besvare et Spørgsmaal fra Statsministerens Side. Jeg gør opmærksom paa, at øvrige korte Bemærkninger først bliver givet efter den højtærede Udenrigsministers Tale.

Hans Hedtoft: Jeg har, som den højtærede Formand gjorde opmærksom paa, anmodet om Ordet straks i Anledning af det efter min Mening i enhver Henseende højt besynderlige Spørgsmaal, som den højtærede Statsminister stillede til mig og mit Parti for et Øjeblik siden. Den højtærede Statsministers Spørgsmaal lød, saa vidt jeg erindrer: Er det rigtigt, at der mellem det danske og det tyske Socialdemokrati er sluttet — jeg husker ikke om det var: en hemmelig Overenskomst eller en Overenskomst om den dansk-tyske Grænse? Jeg skal undlade enhver karakteriserende Bemærkning og blot foreløbig sige: Det er et besynderligt Spørgsmaal, dette. Jeg regner nemlig med, at den højtærede Statsminister kun kan sigte til een Ting, nemlig til den Overenskomst eller Aftale, der i November 1921 med den daværende Venstre-regerings Vidende blev sluttet mellem daværende Formand for det danske Socialdemokrati Stauning og daværende Formand for det tyske Socialdemokrati Wels, en Overenskomst, som der i alle Enkeltheder blev redegjort for for det danske Folketing, en Overenskomst, som den daværende Venstre-Statsminister N. Neergaard takkede det danske Socialdemokrati for fra denne Talerstol, og jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at citere, hvad en Venstre-Statsminister tidligere sagde om det danske Socialdemokrati og dets Handling i denne Sag. Den daværende Statsminister N. Neergaard udtalte:

„Med Hensyn til den Sag, som det ærede Medlem Hr. Stauning omtalte, ønsker jeg at sige, at Regeringen har

glædet sig over de Udtalelser, som er fremkaldt fra det tyske Socialdemokratis Side ved Forhandlingen med deres danske Partifæller, og Regeringen for sit Vedkommende gaar fuldt ud ind paa den Forudsætning, der ligger til Grund for de Vedtagelser, som det ærede Medlem Hr. Stauning refererede for os, nemlig at Karakteren af den paagældende Lovgivning“ — det er Mindretalslovgivningen, der her er Tale om — „som findes her i Danmark vedrørende de nævnte Forhold, ogsaa i Fremtiden vil blive fuldt opretholdt. Jeg maa tillige“ — siger Statsminister N. Neergaard — „udtale min Glæde over, at der her er fremkaldt en Udtalelse fra det tyske Socialdemokrati, hvorefter man anerkender den ved Versailles-Traktaten af 1920 og ved de stedfundne Folkeafstemninger fastsatte Grænse som den lovlige gældende.

Jeg tillægger dette en virkelig politisk Betydning. Ligeledes maa det glæde mig, at der findes en Udtalelse, som fra det tyske Socialdemokratis Side anerkender, at det vil være rigtigt, at man i Tyskland indfører lignende Bestemmelser til Værn og Beskyttelse for det danske Mindretal Syd for Grænsen som dem, vi har for det tyske Mindretal Nord for Grænsen. Mere fordrer vi ikke.“

Altsaa, jeg har hermed oplyst, at det, det her drejer sig om, er en Overenskomst, sluttet mellem det danske og det tyske Socialdemokrati for 25 Aar siden, en Handling, der er foretaget i fuld Aabenhed, refereret for den siddende Regering og af en siddende Venstre-Regering anerkendt som en for Danmark værdifuld national Handling. Nu spørger jeg Hr. Statsministeren: Er det denne for 25 Aar siden afsluttede Overenskomst, der foranlediger Statsministeren til nu og i den Form, det skete, at stille mig det Spørgsmaal, han stillede?

Statsministeren (Knud Kristensen):

Som jeg sagde før, kender jeg ikke til, hvor og hvornaar det er sket, eller hvad det drejer sig om, men det er mig ganske ufatteligt ... (Afbrydelse: Saa kunde De have spurgt om det, hvis De ikke vidste det!) Jeg har ikke vidst noget, jeg har set det refereret, og det er forebragt mig mundtligt. Jeg kan ikke forstaa den Ophidselse hos det ærede Medlem og hans Partifæller over at faa Lejlighed til, hvis det er det eneste, at gøre Rede for dette. Det er mig ganske ubegribeligt, at det skulde være nogen Ubehagelighed for det ærede Medlem, saa at han paa den Maade maatte tage paa Vej.